

שרים לך ירושלים

במושב שתולה מול החומה המצוירת

עם שי אליהו

איכה יבשו בורות המים
כיכר השוק ריקה
ואין פוקד את הר הבית
בעיר העתיקה.
ובמערות אשר בסלע
מייללות רוחות
ואין יורד אל ים המלח
בדרך יריחו.

ירושלים של זהב...

אך בבואי היום לשיר לך
ולך לקשור כתרים
קטונתי מצעיר בנייך
ומאחרון המשוררים.
כי שמך צורב את השפתיים
כנשיקת שרף
אם אשכחך ירושלים
אשר כולה זהב

ירושלים של זהב
מילים ולחן: נעמי שמר
אוויר הרים צלול כיון
ורیح אורנים
נישא ברוח הערביים
עם קול פעמונים.
ובתרדמת אילן ואבן
שבוייה בחלומה
העיר אשר בדד יושבת
ובליבה חומה

ירושלים של זהב
ושל נחושת ושל אור
הלא לכל שירייך
אני כינור
ירושלים של זהב
ושל נחושת ושל אור
הלא לכל שירייך
אני כינור

ירושלים של זהב...

חזרנו אל בורות המים
לשוק ולכיכר
שופר קורא בהר הבית
בעיר העתיקה.
ובמערות אשר בסלע
אלפי שמשות זורחות
נשוב נרד אל ים המלח
בדרך יריחו.

ירושלים של זהב...

אור וירושלים

מילים ולחן: יוסף שריג
השקט שוב צונח כאן משמי
הערב
כדאיית דיה מעל התהומות
ושמש אדומה נושקת להט חרב
את הפסגות, המגדלים
והחומות.

ראיתי עיר עוטפת אור
והיא עולה בשלל צבעי הקשת
והיא נוגנת בי כנבל העשור

ראיתי עיר עוטפת אור.

הנה זוחל הצל מבין גבעות
האורן
קרוב בסתר כאוהב אל השכונות.
ומול פניו קריצות, ריבוא עיני
האור הן,
לפתע נפקחו עיניו כנפעמות.
ראיתי עיר עוטפת אור...

בדממת אשמורת אחרונה

נושמת,

ובקטיפת שחקים רסיס אחרון

מחוויר,

אך שחר כבר כיפת זהב שלה

אודמת

למגעו החם, הרך של אור צעיר.

ראיתי עיר עוטפת אור...

ירושלים האחרת

מילים: יוסי גמזו / לחן: עמוס מלר

אהובתי על מגדלייך הגבוהים,

פרושה אדרת השקיעה סמוקת

שוליים

קשה קשה שלא להיות בך
נביאים,

או לפחות משוררים ירושלים.

אך בין חוזיך שניבאו בך

נואשות,

את המלכות ואת הדם ואת

החרב

אני רוצה להיות הילד הראשון,

שיתעורר בירושלים האחרת.

ירושלים, ירושלים, ירושלים של

שלום.

ירושלים, ירושלים, ירושלים של

שלום.

אהובתי מול בית הספר

לשוטרים,

ומול אותה גבעת תחמושת דם

ועצב

את כל פצעי החפירות כמו

בתפרים,

חובש הזמן בתחבושות קרירות

של עשב.

ובשוקי הצבעונין צועק הרחוב,

עברית צרודה כזאת וערבית

ניחרת

כשהעתיד על החשבון פורע

חוב,

במפרעה לירושלים האחרת.

ירושלים, ירושלים...

אהובתי אבני הכותל החמות,

משננות אחרי אלפי פתקים של

צער

את מעופן של היונים על

החומות,

עם המחר המתהלך בך צעד

צעד.

ומול מגדל דוד שבים האוהבים,

ימין משה ואבו טור אט אט

וחרש

פשוט לקטוף בך אשכולות של

כוכבים,

אז לילה טוב לירושלים האחרת.

ירושלים, ירושלים...

שבחי ירושלים

שבחי ירושלים את אדוני
הללי אלוהיך ציון.
שבחי ירושלים את אדוני
הללי אלוהיך ציון.

העיר באפור

אם תרצי שאראה לך את העיר
באפור
בואי ונטייל בה על אבני מרצפות
דום נישא את עינינו ליונים
שעפות
אם תרצי שאראה לך את העיר
באפור.

4

אז אתן את ידי לך ונרד לרציף
ערמות של שלכת שם הרוח
יעיף

את ודאי תכסי לך את ראשך
בצעיף
כשאתן את ידי לך ונרד לרציף.

שלג על עירי

שלג על עירי, כל הלילה נח.
אל ארצות החום אהובי הלך.

כי חיזק בריחי שערייך
כי חיזק בריחי שערייך

ברך בנייך בקרבך.
ברך בנייך בקרבך.
ברך בנייך בקרבך.

הללי, הללי אלוהיך ציון.
הללי, הללי אלוהיך ציון.

באביב את תשובי חזרה

על ראשינו שוב נושרות טיפות
של גשם
רוח סתיו עלי זהב בכל פיזרה
שוב נמתין לשמש, נצפה ונחכה
ש...
באביב היא תשוב בחזרה.

ערוכים החצבים על אם הדרך

שלג על עירי, והלילה קר.

מארצות החום לי יביא תמר.

שלג על עירי, והלילה הקר.

מארצות החום לי יביא תמר.

דבש התאנה, מתק החרוב.

ואורחת גמלים עמוסי כל טוב.

הנה שוב ישוב, שמש לבבי.

ומשם תפוח זהב יביא.

הנה שוב ישוב, שמש לבבי.

ומשם תפוח זהב יביא.

עץ האלון

בין עצי היער,

על גזעו הסב,

כבד ימים וסער

עץ אלון ניצב.

הו-א, הו-א, הו-א

למה ומדוע

נד העצב בעולם.

הו-א, הו-א, הו-א

למה ומדוע,

עצובים שירי כולם.

פעם בשנות אלף

דוכיפת זהב,

באה ומזמרת

שיר תוגה עליו.

הו-א, הו-א, הו-א...

על כפיו יביא

ברחובנו הצר

גר נגר אחד מוזר

הוא יושב בצריפו

ולא עושה דבר.

איש אינו בא לקנות,

ואין איש מבקר,

ושנתיים שהוא

כבר אינו מנגר.

והוא חלום אחד נושא עוד בלבבו

לבנות כסא לאליהו שיבוא,

על כפיו אותו יביא,

לאליהו הנביא.

והוא יושב ומחכה לו

כבר שנים חולם הוא שיזכה לו,
על סודו שומר ומחכה לו
מתי כבר יגיע היום.

בירושלים ישנו
איש לגמרי לא צעיר,
שבנה הרבה בתים
בכל פינות העיר.

הוא מכיר כל סמטה,
כל רחוב ושכונה,
הוא בונה את העיר
כבר שבעים שנה.
והוא חולם כי, כמו שאת העיר
בנה,
יניח למקדש את אבן הפינה.
על כפיו אותה יביא
לאלוהו הנביא.

והוא יושב ומחכה לו...